

abban a misszióban, hogy nevelje s tanítsa a nézedeiket s hazafias irányt adjon érzelmeiknek s egyéni életöknek.

Földi javakban munkálkodásért nem igen részestül; fáradságos munka mellett sokszor nélkülözésekkel is kell megküzdenie; s ha egyéb keserőségek nem érik is, az a tudat, hogy őrül feladat jutott neki osztályrésztül, mely nyomát hagyja szervezeteiben a maga tarló munkájának: egymagában is elegendő arra, hogy a tanítói állást a legterhebb élethivatások közé sorozza.

S így csak két dolog van, mely a tanítói hivatást magasra emeli s bizonyos idealizmust kölcsönöz neki; az egyik a tudat, hogy az emberiségnek s a Hazának teszünk vele szolgálatot s másrészt, ha a közönség, a tanítványok részéről azzal a méltánnyal és elismeréssel találkozunk, mely felejteti a fáradságot s keserőségeket és kitartást önt a küzdő munkájába, hogy földadatának ezentul is minél eredményesebben megfelelhessen.

Ennek a jóleső érzelmenek a szép jeleivel találkoztunk a múlt héten említett két községben, a hol két tanítónak a múltjára hálás kegyelettel tekintettek vissza az ünnepeltnek személyes barátjai és hálás lekötelezettjei.

Beszámolunk róluk, mint jeleről a szimpotónak, melyben megnyilatkozik a pietás, a hála s elismerés olyanok irányában, kiknek egyebet nem nyújthatunk, s kik egyébre nem is reflektálnak. S beszámolunk róluk, mert különös érdekességet kölcsönöz a dolognak az, hogy apáról és fiuról van szó, kik, mint a nevelésügynek a bajnokai, egy napon ünnepelhettek meg nevezetes évfordulóját annak, hogy népnévelési ténylekedéseket ezeltől 50, illetőleg 25 esztendővel megkezdették.

A két jubileumnak elseje Mura-Szent-Mártonban folyt le. Itt Majhen Ferencz, odavaló tanító, jubilálta a község lakossága abból az alkalomból kifolyólag, hogy 50 éves tanítói működését ebben a hónapban befejezi. S ez az ünneplés általános és őszinte volt, mert ama 42 év alatt, melyen belül Majhen ur a kisdedeket ebben a községben tanította, a falunak egész lakossága került ki kezei alól. Így tehát még a legöregebb emberekre is rámutathat azzal, hogy ez is, az is tanítványa volt neki.

Csak látni kellett azt az áhitatos tömeget, mely a háláadó Te Deum alatt a templomot megtöltötte, hogy azonnal meggyőződjünk arról, hogy itt a szeretetnek egy őszinte aktusáról van szó. S ennek kifejezést is adott Kecskés Ferencz odavaló esperes-plébános, ki igazán szívből jött szavakkal ecsevelte a szent mise után megtartott iskolaszéki diszgyűlésen azokat az érdemeket, melyeket a jubiláns hosszu működése folyamán a falu lakosságának nevelése körül szerzett. S kiegészítették ezt azok a keresetlen, őszinte szavak, melyekkel Tomsics András iskolaszéki tag, jubilánsnak szüntet egyik tanítványa, az évek sulya alatt görnyedezve, tolmácsolta úgy a maga, mint a községnek végnélküli háláját az öreg tanító iránt. Nem maradt szem könny nélkül, a midőn zokogó szavakkal iktatta be az elnököl plébános a veterán tanítónak érdemeit, mint halálozást, az iskolaszék jegyzőkönyvébe.

S így a jelenvolt vendégek, kik között ott láttuk a csáktornyai képezdei tanárokat, Menesey Károlyt, a muraközi tanítói járáskör elnökét, Kayser Lajos urod. kasznárt, Markovics Ferencz a-lendvai polg. isk. tanárt, a községnek egybegyűlt intelligenciáját s tb.

stb., csakis ennek az impressziója alatt cselekedtek szívök szerint akkor, a mikor Majhen urnak szívök mélyéből gratulláltak.

Az ünnepély után kedélyes ebéd volt a jubiláns házában, a hol az egybegyűlt számos szép felköszöntől mondtak úgy a jubilánsra és nejeire, mint családjának minden egyes tagjára.

Az ünnepély folytatása másnap Csáktornyaon volt. Ennek az ünnepélynek impulzust adott a tanítványi kegyelet s hála Jól-lehet Margitai József tanítóképezdei igazgató ellene volt minden jubilálásnak, mégsem kerülhette ki azt, hogy a közel s távol vidékről érkezett volt tanítványai e napon föl ne keressék, s legalább tanügyi s családi körben meg ne ünnepeljék, a mikor negyedszázados tanítói működésének huszonötödik évét betöltötte.

Maga az ünnepély az áll. tanítóképezdei intézet falai között folyt le. Megjelent azon a kir. tanfelügyelő, Ruzsicska Kálmán dr. is; résztvettek abban jelenlegi kartársai; volt kartársai, kikkel 25 évvel ezeltől működését megkezdette; volt tanítványainak 30 tagu küldöttsége Tóth Sándor perlaki áll. isk. igazgató vezetése alatt; továbbá mostani tanítványai közül is azok, kik az intézet falain belül ez idő szerint még tartózkodnak.

Elsőben a kir. tanfelügyelő szólott a jubilálóhoz, ki a töle már megszokott ékes-szózással utalt azokra az érdemekre, melyeket Margitai a Muraközben a hazafias szellem terjesztése és ápolása körül nemcsak a hazafias tanítóságnak nevelése által, hanem irói tevékenységével is elért, melylyel az illir nyelvben írt tankönyveket Muraköz iskoláiból kiküszöbölte s bevezette, a maga gyártotta, muraközi horvát nyelven írt olvasókönyveit, a melyekkel a hazafias szellemnek nyitott utat az idegenajku tanulólíjúságnak s az általa szerkesztett »Muraköz« cz. hetilappal a horvátajku lakosságnak a fogékony szívéhez.

A képezdei tanári testület részéről Zrinyi Károly tanár tolmácsolta jelenlegi kartársai érzelmeit.

A volt tanítványok szószólója Tóth Sándor volt, ki szívből jött ékes szavakkal adott kifejezést arról a vonzalomról s szeretetről és háláról, melylyel volt mesterök iránt viseltetnek, s átadott neki küldői nevében egy értékes arany tollat elismerésül annak, hogy irói munkálkodásával és a hazafias irány fejlesztése körül a tanügyi terén minő érdemeket szerzett a nemzetiségi Muraköznek különböző jellegű iskoláiban.

Mind ez üdvözetekre meghatott hangon felelt Margitai József igazgató, megköszönve a megjelenteknek jókívánatait s azt a kitüntetést, melyet nem keresett s melyet nem is várt, de mely neki végtelenül jól esett. Azzal az ígérettel, hogy ezentul is csak abban az irányban fog haladni, melyet eddig tapasztalt, fejezte be szavait s ajánlotta magát mindnyájának jóindulatába.

Az ezután megtartott ebéden, melyen vagy 50-en vettek részt, számos felköszöntő hangzott el. Ugy a hivatalos, mint a nem hivatalos szebbnél szebb toászok személyi vonatkozásukban is mind tanügyi és hazafias kérdések körül forogván, nagymértékben járultak az ebéd folyamán az ország minden részéből érkezett 100-nál is többre rugott sürgönyökkel s levelekkel egyetemben a szép tanügyi ünnepségnek sikeréhez s ahhoz, hogy annak emlékezte a megjelentek szívében minél maradandóbb nyomokat hagyjon maga után.

Z. K.

Lövő-állomások a jégverés ellen.

E hó 8-án Stridó vidékét teljesen elverte a jég, a közvetlen szomszéd stayer, Luttenberg-vidéki hegyek azonban mentesen maradtak minden bajtól, noha azoknál is ugyanolyan színű s alakú felhőköl csak úgy ömlött a zápor. A közvetlen szomszéd muraközi hegyi lakosság szemléletei és megfigyelései alapján egész határozottan állítja, hogy Luttenberg vidékét a felhőkbe történt szakszerű lövöldözés mentette meg a veszedelemtől.

Pár év óta halljuk már a stayerek ezen védekezését a jégverés ellen, de nevetve fogadtuk a hírt. Ha azonban tekintetbe vesszük azt, hogy a jégterhes felhők alig pár száz méternyi magasságban vannak a föld fölületétől s visszaemlékezünk a múlt évi, Szt.-Rókus vidékén végre ment tüzérségi czéllövészetű gyakorlatokra s arra a nagy légnyomásra s bugásra melyet az ágyuból kilőtt golyó 3—4 kilométernyi útjában okozott, akkor valószínűnek kell tartanunk, hogy nem humbag a stayer szőlőgazdáknak a felhőkbe való lövöldözése.

A múlt napokban a hegyvidék egy kiváló derék gazdájától, lapunk régi munkatársától br. Knezevich V. urtól kaptunk egy föltte érdekes levelet a lövő-állomások ügyében. Ő volt az első annak idejében a peronospora elleni védekezésben; lapunk útján is ő hívta fel vidékünk szőlőbirtokosait a szomszéd stayeroktól tanult permetezés behozatalára. Kezdetben kinevelték őt is, lapunkat is, nemcsak a nép, hanem tanult egyének is. Ezt elfelejtették az illetők, de ma már nincs egyetlen egy szőlőbirtokos, aki ne permetezne, s hozzá nagy haszonnal.

A báró ur egy német rőpiratot küldött a felhőbe való lövöldözés okairól, hatásáról s czéljáról és a lövő állomások szakszerű berendezéséről. (Czime: Über das Wetter-schissen am südöstlichen Abhange des Bachergebirges. Von Albert Stiger. 1898.) Mily helyt elfoglaltságunk engedi, ismertetni fogjuk az eljárás titkát. Addig is közöljük a báró urnak levelét s felhívjuk annak minden sorára t. olvasóink figyelmét!

Margitai József.

Igen tisztelt Szerkesztő ur!

Idemlékelve küldöm Stiger brochurjét és így a »Muraköz« lesz hazánkban az első lap, amely egy epochalis találmányt mint legelső fogja ismertetni.

Éppen ma jartam a szomszéd stayerban, ahol közvetlen a magyar határon már 8 lövő-állomás van föllálítva s lehet mondani, máris 4 kísérleti év van mögöttünk. Junius 8-án a lövő-állomások keleti szomszédjait, különösen Sprincet, Vusivesákot, Véghegyet sat., a nyugati szomszédokat, Fürstenfeld vidékét nagyon erősen elverte a jég, addig azok egészen jégmentesek maradtak, elég argumentum, hogy mi is minél előbb hozzafogjunk a lövő-állomások felállításához.

Indítványomra máris a stridói községek belegegyeztek és lövi fogunk:

- I.) a Határörön Neumann ur házában.
- II.) Strigovesákon;
- III.) a Robádi hegyen;
- IV.) Sprinczen;
- V.) a Vég- vagy a rác-kanizsai hegyen;
- VI.) a Globokai hegyen (már meg van);
- VII.) a Strmczi hegyen (már meg van);
- VIII.) Kis Oszkár hegyén (Orhovesákon);
- IX.) a Prekopai hegyen;
- X.) Cigányesákon;

XI) a Rimsesáki hegyen vagy a szomszéd hegyen.

Kérem a Csáktornyan lakó birtokosokat, hogy minél előbb küldjék a stridói jegyzőkhöz a gyűjtött púzeket. Engem máris elvert a jég, s noha csak virágzás után kezdődik a jégbiztosítás érvénye, de azért szívesen adok a közhasznú célra 10 frtot.

Most jégbiztosítást fizetek 120 frtot mintegy 3000 frtra, jövőben ez talán 20 krjába sem kerül egy-egy kúsgazdának.

Megjegyzem, hogy egy-egy lövő-állomás mindennel együtt csak 70 frta kerül.

Adja Isten áldását művünkhöz!
Szerencse fel!

Teljes tisztelettel
br. Knezevich Viktor.

KULÖNFÉLÉK.

— **Hivatalos látogatás.** Oroszdy Lajos dr. nagykanizsai kir. törvénytudományi tanácsos f. hó 21-én Csáktornyan tartózkodott, a hol a kir. járásbírósgá bírtóneit tette vizsgálata tárgyává.

— **Dr. Wlassics Gyula** vallás- és közoktatásügyi miniszter ur a perlaki állami népiskolák évzáró-vizsgával összekötött millenniumi és koronázási emlékkünnepén egybegyűlt közönség által felterjesztett távirati üdvözlésért dr. Jankovich László gróf főispánhoz intézett megleghangú levélben mondott köszönetet.

— **Előléptetés.** Balazsics József helybeli csendőr őrsvezetőt őrmesterré léptették elő.

— **Katonai látogatás.** Bechtolsheim báró zágrábi hadtestparancsnok a múlt héten városunkban járt s egy lovassági lakánya helyi viszonyait, mint a legénység kiképzését s egyéb személyi viszonyait megvizsgálta. A hadtestparancsnok a lakánya-bizottsággal is tárgyalt a kaszárnya körül észlelt hiányok megszüntetésére vonatkozólag.

— **Házasság** Steinberger Feivel, a Tannenbaum-cég alkalmazottja örök hűséget esküdött f. hó 21-én Tannenbaum Fanni kisasszonynak.

— **A vizsgálatok hete.** A záró-vizsgálatok az összes helybeli intézetekben a múlt héten véget értek. Az érdeklődés általános volt a vizsgázók iránt s minden egyes iskolában igen sokan hallgatták meg a tanulók feleleteit. A közs. elemi iskolában a Te Deumot tegnap tartották meg, melyet a közs. iskola udvarában az értesítők és jutalmak kiosztásával, nagy közönség jelenlétében záróünnepély fejezték be.

— **Uj postamester.** A pécsi kir. posta- és távirat-igazgatóság a megüresedett hodosáni postamesteri állásra Szilágyi Máriát nevezte ki.

— **Juniális.** A perlaki önk. tüzoltó-egylet az ottoki érdekekben f. hó 29-én nyári mulatságot rendez.

— **Egybekelés és eljegyzés** Banelly Ferencz ivánoveczy gyógyszerész a múlt héten esküdött örök hűséget néhai Barsch Henrik perlaki vendéglős leányának Kornel kisasszonynak Szombathelyen. — Ugyanaz nap pedig Banelly Vilmos perlaki kereskedő jegyet váltott a menyasszony húgával Barsh Irén kisasszonynal.

— **A törvényhatósági közgyűlések szaporítása.** A m. kir. belügyminiszter Zalavármegye törvényhatósági bizottságának a múlt 1897. évi december hó 13-án és folytatva tartott rendes közgyűlésében hozott azon határozata, mely szerint a rendes közgyűlések

számát háromról négyre felemelte, — jóváhagyta s így ezentúl a megyei rendes közgyűlések évenként február, május, szept. és december hónapokban és pedig ezen hónapok második hétfőjén vagy pedig, ha ezen nap vagy napok ünnepnapokra esnének, a közgyűlés a következő napon tartatik meg.

— **Áthelyezés.** A zala-egerszegi m. kir. pénzügy-igazgatóság Szerencsés Imre pénzügyőri vigyázót Német-Ujvárról a helybeli pénzügyőrségi szakaszhoz osztotta be.

— **Esküvő.** Papir Ármin békés-gyulai izr. főként házasságot kötött f. hó 14-én Balog Mór helybeli izr. főként sógornőjével, Eteleka kisasszonnyal.

— **Az új hid.** mely Varasdánál a Drávát áthidalja, befejezéséhez közeledik. A pompás alkotmányt, mely vasból készült, nem sokára átadják rendeltetésének.

— **Tanítóképesítő vizsgálatok** tartattak e hó 20-, 21- és 22-én a csáktornyai áll. tanítóképzőben dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanfelügyelő elnökléte alatt. Jelentkezett 14 jelölt, kik közül 1 már az írásbeliek előtt visszalépett. Képesítetett 12, most végzett jelölt, mely pedig egy kitünő, 6 jeles és 5 jó általános eredményvel. Ezenkívül egy horvátországi okl. tanító képesítést szerzett horvátulanyelvű iskolákra. A most végzett jelöltek közül 3-an német, 2-en horvát, 1 vend tanfelügyelő iskolákra is képesítetett. Kántori képesítést nyert 4 jelölt.

— **Kinevezések.** A cs. és kir. szab. deli-vasul-társaság igazgatósága Hauk Károly déli vasúti gyármunkót forgalmi tiszté nevezte ki. — Vastag János táviratállomási gyármunkót meg államásfővigyázónak léptette elő.

— **A helybeli jöteknyszélelő négyzet** m. héten Bernyák Károliné elnökléte alatt választmányi gyűlést tartott. A választmány elhatározta, hogy ismét több szegényt fog segélyben részesíteni. A négyzesület tagjainak száma a múlt gyűlés óta 7 új taggal gyarapodott.

— **Áthelyezés.** Horváth Károly pregrádai (horvátországi) segédlelkészt hasonló minőségben Szelenóczere helyezték át.

— **Tolvajcsemete.** Török Alajos lakatos inas nem a mestersége körül ügyeskedik, de érdemeket keres más téren: föl-fölcsap Pápakosztának, a hol gyakorlatilag van egyáltalán alkalma érvényesíteni mindazt, mit mestersége körül elsajátított. Erről tanuskodik az a hosszú bűnlajstrom, mely miatt a helybeli kir. járásbírósgá előtt törvény elé állították. Ellopott Mura-Csányban egy 15 frt értékű órát, majd Felső-Királyfalván 5 frtot s Csáktornyan és Zala-Ujvárt 10—10 frtot. A bűnök sulya alatt a fiatal tolvaj nem roskadt ugyan össze, de rácsapott a büntető igazság sújtó pallasára s az igazságszolgáltatás s-a fog életének helyesebb irányú adni, mely bizony nagyon is a bűn lejtőjére juttatta.

— **Vesztett kutya.** A helybeli Gabonateren a múlt héten egy dihódt kutyát fődöbtek föl Szerencsére még idejében, mert az egyik csendőr puskalövése elejét vette annak, hogy a beteg állat valakiben kárt tegyen.

— **Czigánytolvaj.** Gráber Mór helybeli kereskedő 2 és fél éves leánykájá a múlt héten egyedül játszott egy darabig az utcán, de csakhamar hozzácsatlakozott Hajdinyák Katalin cigányasszony Zala-Ujvárról s enyegelni kezdett vele. A kedveskedésnek az lett a vége, hogy a leány füléből az egyik arany fülbevalót kivette. Tettét nem vette ugyan észre senki, de tolvajlása mégis kiderült,

mert megcsípték akkor, a mikor a fülbevalót az egyik helybeli aranyművesnél potom áron értékesíteni akarta.

— **Az évötödös korpótlék** engedélyezése körüli eljárás egyszerűsítése czéljából a vallás- és közoktatásügyi miniszter elrendelte, hogy jövőben az állami képezési tanárok és tanítónők, valamint az állami és államilag segélyezett községi felső nép-, polgári és állami felső kereskedelmi iskolai tanítók, tanítónők és tanárok korpótléka tárgyában az illető tanítványok igazgatói a szolgálati folytonosságot is bizonyító és a kir. tanfelügyelő által, illetve a felső kereskedelmi iskolai igazgatók közvetlenül hozzá felterjesztendő jelentéseiket hivatalból tartoznak megtenni. Minthogy az állami kisdudónők korpótlékáról a f. évi állami költségvetésben gondoskodás történt, ezekben, valamint az állami elemi iskolai tanítók, illetve tanítónőknek korpótléka is jövőben a kir. tanfelügyelő által hivatalból felterjesztendő jelentések alapján fognak folyóvá tétetni. Az első ötödéses korpótlék megállapítása, illetőleg engedélyezése czéljából az összes szolgálati okmányok is beferjesztendők.

— **Színészet.** Jeszenszky Dezső társulata e héten folytatta s egyszerűsége is fejezte működését a közönség csekély érdeklődése mellett, a mit megmagyaráz a folyton emelkedő hőség, mely a színházba járást nagyon kellemetlenné tette, jöhetet a társulat mindent elkövetett, hogy buzgalommal, gondosan összeválogatott műsorral, jó előadásokkal a közönség jóindulatát megnyerje s annak pártolására magát érdemessé tegye. Sorra kerültek Sardou és Najac szellemes vígjátéka »Váljunk el«, Echegaray, a hűveses spanyol drámairól hatásos színműve, »Folt a mely tisztít«, melynek kitünő híre mégis szép számú közönséget vonzott a színházba. Követte ezt Gécey István »Fekete rigó«-ja, mely, ha nem is oly tökéletes mű, mint a »Gyimesi vadvirág«, mégis magán viseli írójának fényes népszínműírói tehetséget. Hétfőn este »Coulisset ur« kalandjai kacagatták meg a közönséget, másnap pedig »A vasyárost«, Ohnet György eme jól ismert, de még mindig nagy hatást keltő színművét élvezhette a közönség jó előadásban. Mint utolsó előtti előadás »A vereshajú« Lukácsy Sándor jeles népszínműve szerepelt a műsoron, esőtörtökön pedig »A kikapós patikárius«-sal fejezte be a társulat előadásainak a sorát. A szereplők közül első sorban az igazgatót és nejt kell kiemelnünk, s míg az előbbi különösen a vígjátékokban s népszínművekben aratott nagy sikert mint rendkívül ügyes kómikus, addig neje főleg a komoly szerepekben (igy különösen, miut Mathilde a »Folt a mely tisztít« darabban) nyilvánuló drámai talentumával tette magát érdemessé ama zajos ovatiókra, melyben a közönség minden fellépése alkalmával részesítette. Az énekes darabokban Zöldi Hermin tüntette ki magát kedves csieseregével; méltó pártnere volt e tekintetben Csolnakkosy Gyula, bár utóbbi játék tekintetében még sok kívánni valót hagy maga után. Kisebb szerepeket jól betöltötték Olasz György, Olasz Györgyné, Pécsi Anna, K. Szabó Eteleka s általában az összes szereplőkről el kell ismernünk, hogy dicséretre méltó buzgalommal törekedtek a közönségnek kellemes estéket szerezni, a mely törekvések teljes mértékben sikerült is.

— **Felkéretnek** lapunk tisztelt előfizetői, hogy a mennyiben a »Muraköz« 1896. évi 16., 22., 25., 28., 46. és 47-ik számainak birtokában vannak, azokat ötszörös ár mellett a kiadóhivatal rendelkezésére bocsájtani sziveskedjenek. Közbenjárók díjaztatnak.

— **Nepesedési statisztika.** Születtek: Skvorez Zsófia, Hernics János, Czónár Józsa, Doklea Ferencz, Baumann Gizella, Soltics Antal, Poszavecz Ilona, Stih István, Horváth Ilona, Bajkovecz Julianna, Szabol (—), Masztnak Karolina. — Meghaltak: Vörös Antalné (37 é.), Toplek István (66 é.), Horváth József (18 h.), öz. Novák Józsefné (78 é.), Novák Regina (36 é.), Szabol (—). — Házaságok közt: Bilkey Papp Elemér és Szirtay Irma.

Felolós szerkesztő:

Segéd-szerkesztő:

MARGITAI JÓZSEF ZRINYI KÁROLY.

Kiadó és laptulajdonos:

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR).

Sve pošiljke se tiču zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime **Margitai Jožefa** urednika vu Čakovcu.

Izdateljstvo:

Knjižara Fischer Filipova kam se predplate i obzime pošiljaju.

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povučljivi list za puk

Izlazi svaki tijeđen jedenkrat i to: vu svako nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto 4 frt
Na pol leta 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt

Pojedini broji koštaju 10 kr

Obzname se poleg pogodbe i fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovečke Šparka-se«, »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«, i. t. d.

Najvekši kinč je poštenje.

Jošće kak mali učenik sem se vučil ovu malu pripovest:

Jedenput veter, voda i poštenje su se skrivačkali. Najpredi se skrila voda, ali hitro su ju našli. Onda se skrila veter, ali niti njega nije bilo treba dugo iskati. Red je došel na poštenje, predi nego se je skrilo, ovak veli svojim pajdašom: »Čujete, ako se ja krijem, mene nebudete više našli!«

Iz ove male pripovesti se to moremo naučiti, da poštenje je najveći kinč i ako to zgubimo, s ve smo zgubili.

Zalostno je, da denes malo što zna ovu pripovest ili pak naopak razlaže ovu reč: poštenje.

Nekoga nije sram reći, da denes su penezi poštenje.

Hej, kak si hudo misli, koj peneze drži za poštenje. Koj si tak misli, ako peneze ima, onda i poštenje ima, takov človek onda ne gleda niti na Boga, niti na bližnjega; vu najveće zlo se změsa, samo da do penez more dojt.

Nije istina, da je penez poštenje, jerbo ravno poštenje nije moguće s penezi kupiti.

Poštenje nije vu peneznoj mošnji, nego vu srdcu. Koj vu srdcu ne nosi poštenje, on ne pozna onoga zakona, koj tak govori:

»Kaj nećeš, da bi tebi učinili, niti ti ne učini to drugomu!«

Nije smeti se s poštenjom skrivačkanje igrati. Najte na one poslušati, koji vu penezi vidiju poštenje. Naj bude poštenje sveto!

Kada i najveći siromak gizdavo bude rekel, da drugo neima, kak poštenje, toga najvećšega kinča, onda se i svēt na bolje preobrne i zadovoljniji budu ljudi.

Dajte lapora svinjam.

Moj dober pajdaš Šandor mi je ovo kratko pripečenje povedal:

Nekoliko lēt je tomu, kaj sem lapora kupil. Kada su lapora iz kol doli změtali, vno go drobnoga se je rezteplo. Štel sem ga odmah skup pomesti, ali sam moral hitro drugo delo zvršiti, pak mi je drobiždje nakli ostalu.

Drugi dan idem, da poberem, ali kak sem se začudil, kada sem videl, da komaj jeden-dva falacki ležiju na onem istim mestu, gde je včera puno bilo toga. Već sem mislil, da i za to se nešči po hlepil, pak si je odnesel.

Na večer dimo deju svinje i take počmeju pobirati lapora, kaj jim je od včera ostalu. Vezda sem znal kam je odišel moj lapor. Taki se opitam, ali je to dobro za svinje?

Dobil sem odgovor, da lapor je vu tem dober za svinje, da jim dobroga apelita napravi i tak bolje jedeju. Od ovoga vremena uvěk imam lapora vu kotcu i uvěk lepše i tusteše svinje na hranim, kak predi. Poleg toga pak moje svinje nigdar nisu bile beletne, od kada lapora jeju.

Lili.

Krunitbeni jubileum.

(Dalje.)

Kraljevu kućiju sledilo je jedno sto i peldeset paradnih kočijah s najprva hercega primaša, zatim višjega svećenstva i velikašah, provod tih kočijah zaključile su kočiju glav-noga varoša. Čoveka onemil je sjaji veličje koje je ovde se izrazovalo; u pojednoj kočiji ves je inetek ležal!

Svečana povorka prohadajuć kroz Andraššijev put, kroz trg Franje Josipa, lančani most, ter Albrechtov put — sred burnih »eljen«-ah, koja su još i rikanje topovah zaglušili, kralj unide u palacu tvrdjave.

Na večer onoga dana držana je sjajna predstava u narodnom kazalištu, u kojem je i kralj del uzel.

Predstavljeno bilo je: »Sveta kruna« od Várady Antona. U pučkom pako teatru predstavljaj se sred burnoga odobravanja

Z A B A V A**Svakdanji kruh.**

Gjurek je bil malo sirotče, čiji otac je bil rudar, te je nesrećom pod zemljom poginul. Ov strašan dogodjaj mu je na mater tak dieloval, da sirota mlada, ali slaba žena, od onoga hipa, kad su joj muža svega osakaćena iz više klaftrih dubokoga rudokopa, mrtvoga van potegnuli, više nije mogla k sebi dojt, već je pol godine kasnije i ona umrla, a Gjurek je sad sam tu ostal zapušćeni od svega svieta.

Susedi su bili vrlj ljudi, te su se za sirotu ostavljenu udovicu i prihćeno bili pobrinuli, za da svojim sinčićem negladuje, ali je smrt kod nje nenadano nastupila. Ona je jedne noći nenadano umrla. Mali Gjurek je bil jedini kod nje, te je šnjom u istoj postelji spal; na jedan krat ga nieka mrzla ruka, koja ga je po licu pogladila, probudi. Mali si prebriše oči te se prigru k-materi, a ona mu progovori: »Gjurek, ja sad odhadjam — a na miesto mene imaš ti mater gore na nebu — tam ćemo opet sastati!« — I tim je umrla. Drugo jutro je našla jedna suseda Gjureka polag mrtve si matere od samog zatrudjenja u dubokom snu.

Na kraju varošinca nedaleko od cirkve, živel je jedan par ostarelih ali bogaboječih

ljutih, bez diece i siromašni. Oni su baš imali toliko, da nisu gladovali, ali zato su bili bogatiji na dobrim dielih. Stara žena od toga para je bila, koja je maloga Gjureka polag mrtve si matere spavajućega našla. Tiho, bez da ga je probudila, digne ga u svoj naručaj, odnese k sebi kući te ga položi u svoju postelj, a iz toga metne malo mleka topit. Kad je ovo toplo bilo, poda mu nekoliko žlicah, poslie kojih on opet zaspi. Kak je tu ležal, svojim bledim zagladjenim licem prama starcem obrujen, milovali su ga ovi neizmerno te su ga u tom odlučili kakti za svojega uzeli. Nekoliko dni je poslie toga prošlo, dok je mali od prijašnjeg gladovanja i nevolje pomešto k sebi bil došel, a to pak je na sljedeći način bivalo.

Mara, — tak se je ta vriedna starica zvala — je maloga Gjureka baš opravila i počestljala, nježno ga još svojom rukom po crnih vlasih pogladi, kad ga to liepo postupanje onak nehotice u dušu dirne, Gjurek nasloni svoju glavicu na staričina prsa te se pričme tak žuhko plakati, kak da će mu sad srdce iz prsah skočiti.

Stara Mara ga digne u naručaj te ga miluje, dragajuć ga rukom po vlasih i obrazčecu, ali pri tom ga pušća, nek se samo slobodno plaće. Kad je svoju bol pomešto izplakal, pogleda gore i zapita: »Gde je ne-

bo? — Ja idem u nebu. Mama mi je rekla, da ću ju onde najti!« — I opet se je pričel plakati, ali je bil nekaj mirniji nego prije.

Stara Mara je bila ktomu prepametna, nego da bi se sada s dietetom u dugi spomenek zapušćala. Ona mu je samo rekla: »Drago moje diele, mi obodva, ti i ja, budemo onamo išli, ali moramo još malo počekati. Sad hodi zmenom, sad idemo naj-prije u cirkvu!«

Staričina služba u cirkvici je bila ta jedina, da je pred Majkom božjom zalostnom viseću ampulicu uviek novim stenjom i friskim uljem providjivala tak, da je ampulica pred svetim kipom dan i noć svietila. Kip sam po sebi nije baš bil nikakova umietnost, ali ipak je bil znak ljubavi. Mali Gjurek se klekne i gleda pobožnu stariću, kak u ampulici stenj i ulje pomienja. Poslie dovršenog posla se ona i klekne kraj njega veleć: »Tak drago diele, sad hoćemo jednu zažganu Zdravu Mariju na čast naše predobre matere izmoliti!« Pri riećih »naše predobre matere« se je Gjurek onak kakti iz sna prenul, te je svoj pogled iz kipa u stariću vuprl, ali progovoril nije nikaj, samo je molil svoju Zdravu Mariju.

Na večer istoga dana došel je opet sa starićom Marom po istom poslu u cirkvici i od sad svakog dana. U to vrieme se je

zgodni proslav od izvrstnog našeg spisatelja i pesnika Rákosi Jenőja. »Uspomena kranitbenog dana«. Na svečanosti pojavilo se je stotina hiljad stranskih ovoga dana u glavnom gradu.

Drugoga dana t. j. junaša 7. držana je vojna smotra na krvnom polju, koja je također sjajno uspjela. Istog dana posetio je kralji izložbu cvjetja, koju su za volju svečanosti odgodili na ovaj zgodni dan. Nezaboravna prigoda ovog dana međutim je večerna razsvjeta.

Na večer toga dana je zvezdo predhodni grad Budimpešt u čarobno sjajnom veličju blistal. Nprekidno poprhavajući dazdj neje doduše spal u prilog razsvjeti, ali ne je bil u stanju utišiti zanimivosti občinstva, naprotiv je po čitavom gradu navlastilo pak počemši od nutrašnji okružnih puteva do Dunaja na stotine hiljad potiskivala po blistajućih uličnih okrajkih ploha naroda. Neugodno je vrme jedino kraljev put prikralilo, koji je po priljki jedno pol ure trajal, ali je i toliko dovoljno bilo, da Veličanstveni naš gospodin nasladjivat se može u prikazivanju vėrnosti i najodanije oduševljenosti svoga naroda.

Okolo 8-me ure navečer počelo je razsvjetljivanje, gda je vre od Margaretinjeg mosta do maltozne palače stopetdeset jezer ljudih se nakiskivalo zvedljive poglede bacajuć na Dunaj, gde je na hiljade pojedinaca sjaj pojavljval se nad plavušastimi pėnami, te je na poredie ulicah, na kojih su gazne lampe konce prikvaćivale, te su čitav otvor stupa upalile, tak, kak se je to samo zračni plin po čevih se razljal. Kak da bi na železnih stupovih za svaki pojedini aldujući oltarni ogej bil gorel! Za fertalj ure je čeli pored palače u ognju slajal do kraja leve strani Dunavske obali. Te je i Budim u čas nato se oglašil od vode počemši sve do gorskih vrhuncah razsvjetlavajućimi plamenim.

Iztlaknuli mnoztvo lampah po Dunaju brodeće sve ladje te gore do vrhunca sve oblesnuli su drobni stakleni lampioni, koji su u nebesne duge svakoj farbi sjajno bli-

štali. Po svoj dužini do kraja lančanog mosta su se električni plami zapaljili. Najdražestnije su bile tri vojne ladje. Ove ladje, koje jedva da se iz vode vide na vrhu, ovaj su put čisto izčeznule u ognju. Prami ladje naokolo, željezni njoj tornjić i svaki joj del ves je plamen bil.

Med najzdoljnjom vatrenom linijom pak med vodom je na jeden pedalj daljine moglo biti, te je ono delovanje činilo na gledalca, kakti jedna iz vatre, izložena ladje. I trg Franje Jožefa učudnovitaj sjajnoj plohi plival. U najveće presenećenje je medjutim zanesla občinstvo vatrena igra, koju je Dunavsko parobrodarskog društva troplovne ladje priredilo.

Ove tri ladje u jednom trenutku sred gromovitog žamora stotinu zvezdah je izlvalo prama nebu, te dočim je samo jadrilo u bengalskoj svetlosti gorilo, zvezde su na novo se razprskali u zvezde raznolike boje te prskajuć se uništile. Gellértski vršak je za toga ognjevitju kišu sipal i dok su se iskroviti šatori gore u zraku slegli jedan monitor za drugim strahovitom je brzinom jedno deset raketah izpaljil, koji su se poput štuka rikom razprsnule. Medjutim su se i na lančanom mostu zapaljili ognjevitji gubi, te se je tak činilo, kak da bi se glavni grad sovim željeznim prstenom bil užgal, takov ga je iskroviti dežd za okupil.

Za toga je i kralj svoj put izvršil nakon ga je burno oduševljenje sprovadjalo od koraka do koraka, i kud je god se kretal, deset hiljadni šum »čljen«-h je opeskutal zraka. Okolo odprte mu karuce zvučal je živahni »čljen«.

Hladnovitost sipajuće kiše obilato na domesćivala toplina ljubavi vėrnoga puka!

Obhodni put pol ure je trajal nakon česa je Veličanstvo se vratilo nazad.

Službena svečanost spomena dvadeset i pet letnog krunjenja se je pravo uzeto 8. junaja obdržavala sa svečanim »Tedeumom« u Božjoj hiži i sa smernimi poklonstvi u kraljevskoj palači. Većnog spomena su dostojne reči Vaszary Kolosa orsačkog herceg-

primaša, koje je prigodom svete mise na kralju upravil, koje na ovom mestu želimo ovėkovėćiti. Herceg primaše sa rukavicami na ruku držeći u istih nadpastirsku palicu obrnuv se kralju izrazil ove reči:

Veličanstveni naš gospodin!

Kraljevski mogućnik, dočim je za mudra i pravedna vladanja na temelju prava i reda uredjenimi ustanovami osigural mir orsaga, u sprovadjanju harfe odpira usta na pėsmu i u žoltaru tak molli za svoj puk: »Gospodine! Ublaženi svog puka!« Za tebe Veličanstveni kralj! denes jeden orsag, jeden narod na lica pada, te iz million ljubećih sreah ova skrušena molitva se uzdiže. »Bože blagoslovi, Bože čuvaj našeg kralja!« Tebe Veličanstveni kralj! poslaše nam nebesa za dar za u Boga stavljenu nam vėru i zdrzanje pravićnih nam pravah i za blagoslov svetog mira, kojeg si sa prestolju vėrnim i slobodnim ovim narodom na tlu našeg ustava danas fertal stotine let svezal, doživiti nam je dopustil ovaj radostni dan, za da zahvalu izrećemo kraljah i narodah Gospodinu, Bogu.

Danas je dvadeset i pet let tomu, da je Vaše Veličanstvo za magjarskog kralja okrunjeno. Kratko vrme za jeden narod, — ali dugo za života jednog čovėka. Vu ovih dvadeset i petih letih ne je bilo niti jednog dana, koji nebi sjaja, moć, slavu gojil prestolju. Vašeg Veličanstva ne je bilo za ovih dvadeset i pet godinah niti jednog dana, koji bi bil pokazal padanje nepokoljive vėrnosti, domoljubnog oduševljenja, ljubavi podanikah magjarskih prama uzvišenoj osobi Vašeg Veličanstva.

Što najveći vojskovođe sa sabljom, sa junaćtvom nemogu izvojevati, k čemu za predobil je svu moć svako srđstvo, svi vojni čopori vladari su premalo; ovu moć predobitja Vaše Veličanstvo od dvadeset i pet godinah ovamo od dana do dana izvrštuje s domoljubnimi čustvi dobrog srca domovinskog oca sa ustavi pravice obdržavajućom moćju duše i vėrnostju u ovom narodom. Vaše Veličanstvo predobilo je srca

diete razvijalo i raslo te je na jedan krat iz njega postal jedan baš snažni dečec sa prijaznim licem ali uvijek ozbiljnim držanjem. Jednog dana, kad je starica lampicu u red spravila, veli Gjureka: »Ti sad već i sam znaš domov; nebili ti još jedno malo ovde ostal i tvoje večernje molitve dovršil, ja bi iza toga išla domov, pak bi za otca i za nas dva večeru priredila?«

Gjurek kimne glavom, za znak, da hoće, i ostane i cirkvici moleć.

Niekog dana si Gjurek pri obedu komad kruha na stran metne, a to bez da su njegovi odhranitelji opazili. Kad pak je u večer opet sam u cirkvici ostal, za da svoje večernje molitve obavi, spukne taj pričuvani komad kruha iz zepa, splazi teškoćom mukom na klup gore i položi rećenog komada na škreblicu, koja je pod kipom Majke božje bila u zid zbita u svrhu, ako bi koja pobožna ruka hotela koj krajcar u nutar spu- tili, iz kojeg prinosa bi se ulje kupovalo i kip popravljal. »Sveta Mati«, — veli po liho — »Ti si gladna, ti si tako blieda. Ja sad nisam gladan, pak evo ti moj kruh. — Baš sam ga za Te pričeval!« — Na to odbieži veselo domov, misleći u svojoj dietnskoj pameti, da Majka božja neima dosta jesti, pak je na kipu zato tak blieda. Ali kad je drugi dan opet došel u cirkvicu, je kruha iz škreblice nestalo.

To je tak nekoliko danah trajalo! Svake večeri je Gjurek metnal na škreblicu komad kruha, a kad je u jutro došel u cirkvu, kruha je iz škreblice nestalo; pak ipak je pritom najčudnovatije bilo, to, da Gjurek nije mogel baš ništa opaziti, čim bi se dalo ustanoviti, da je izgled Majke božje hepsi i bolji; ona je sveudilj ostala tak blieda te je izgledala turobna i gladna. To si on nikak nije mogel raztolnačiti, te je nad tim postal i sam tu-roban. U svojoj dietnskoj jednostavnosti je on jednoć svoju žalost doma starici Mari povieril, jer se je do sad već onde posve domaći čutil.

Kad je Mara saznala, kaj Gjurek dieła, i to tak malim ili bolje rekuć nikakovim uspiehom, nije se tobož niti najmanje začudila, već je samo ljubko rekla: »Ali drago diele, naša sveta Mati nejede takovog kruha!« »Oh je« — potvrdi Gjurek — »Ona je svake noć ciele komad, kojega sam joj donesel, pojela.«

»Jeli je to istina?« — zapita opet starica — »no tak daj joj danas na večer opet jedan komad«. — Ja bum već na to došla, kak se ta stvar ima — misli si ona.

Ona večeri, poslie obavljenog posla u cirkvici, nije stara Mara odišla domov, nego se je med drvetjem blizu cirkvice skrila tak, da je iz svog zakutka, kroz prozor, jednako na kip Majke božje mogla videti. Ona je

sad vidla maloga Gjureka, kak je posve svršene večernje molitve na klup splazil, i svoj komad kruha na škreblicu metnal, zatim kak je natrag dole splazil i hitro domov odbežal. Samo je kakovih deset minutah čekala, u kojem vriemenu je čislo molila, kad eto ti dojde jedan dečak, malo veći od Gjureka, ali još siromašnije oblećeni od njega, u cirkvicu, te izraven iduć do kipa Majke božje, vzeme iz škreblice komad kruha, kušne ga i metne u zep. Sad prigne koleno pred kipom, prekriži se i hoće oditi iz cirkvice, kad li eto stara Mara se pred njega postavi. »Kaj tu iščeš moje diete? — zapita ga ljubezno.

Dečec sav osupujen i bilo je videti, da je prestrašen, odgovori: »Ja, — ja nikaj neišćem — ja sam si samo došel po ov komad kruha. Ja toga kruha nisam vkral. Prošli tjeden sam skoro od glada umrl, pak sam u toj mojoj stiski k Majki božjoj molil, da nedopusti, da od glada umrem, i od onda mi je svake večeri jedan komad kruha davala.«

»A odkud ti to znaš, da ti je taj komad kruha Mati božja davala?« — zapita ga starica.

»Em sem ja kojoj pobožno i zažgano molil« — odgovori dečak — ja u mojoj molitvi nisam niti rieći o kruhu spomenul,

Tvoga naroda. Kak ga nebi bilo predobilo?! oa mi znamo, da od kad ti svetog predja, Štefana kruna glavu dotaknu, nigdo neje bil u Magjarskom orsagu, koji bi zakone nam bolje pošoval bil, koji dužnosti pram domovini brižnije izpunjaval, neg Vaše Veličanstvo.

(Konec slědi.)

KAJ JE NOVOGA?

Dr. Wlassics Gyula.

Minister pravi tajni tolnačnik Njegovoga Veličanstva i ablegat dr. Wlassics Gyula bil je iz Priloka po telegrafu pozdravljen, kada se je tam svečanost obdržavala. Na ov pozdrav dobil je gospodin naš főispán dr. Jan-kovich Lászlógróf od ministra list, vu kojem svim toplimi rěči zahvaljuje se za njemu poslanu pozdravljenje.

Dva jubillumi.

Prošli tijeden su se dva lěpi jubileumi obsluzavali vu Medjimurju. Jeden vu Sv. Martinu, gde su 50 letni spomenek službovanja ondešnjeg naučitelja Majhen Ferencza svetkovali, drugi bil je obdržan vu Čakovcu, gde su na spomenek 25 letnog službovanja sina njegovoga Margitai Jozefa ravnatelja kr. preparandije i urednika naših novin se zišli čestitelji njegovi. Obedva jubileumi su dva dni trajali i skupa se obdržavali. Prvi den (18-ga o. m.) bila je sveta meša i Te Deum vu St. Martinu, koju je slušil V. Gospodin Kecskés Ferencz plebanuš i vicejaprišt. Cirkva bila je puna s farniki i s negdašnjimi vučenički gosp. naučitelja Majhena, koj vre 42-go leto podvučava farnu decu Sv. Martina. Po meši su se vu školi zišli gospoda iz Čakovca i školski odborniki. Ondi je V. Gosp. Kecskés Ferencz lěpim govorom i suznimi oči pozdravil naučitelja, zatek pak Tomsics Andraš komu je gosp. Majhen Ferencz otca, njega i decu njegovu vučil, vu ime svih bivših vučenikah lěpimi rěči pozdravil. Ni ti jedne oči nisu bile prez suze, koji su te govore čuli i vidli, da su školski odborniki, vre stari ljudi svojemu negdašnjemu naučitelju ruku kušnuli. Za tem se je vu protokol vzal gori denešnji jubileum i denešnje svetkovanje. Po svetkovanju

ja sam samo molil, da mi se smiluje, te nedopusti, da od glada umrem. I nut! Ona me je svake večeri komadom kruha nahranila.

»Neboj se nikaj« — batrivelu ga je stara Mara — »Ti nisi nikaj zla učinil. Ja sve znam, a i Majka božja zna. Samo ti tvoj kruh jedj, pak se Majki božjoj liepo zahvali, a sutra dojdí k-meni. Mi ravníc neimamo puno, ali ti imaš još manje od nas. Mi čemo ti po mogućnosti pomoći, a o kruhu, kojega ti je Majka božja svaki dan darovala i ovak te od smrti glada oslobodila, čuti čes s vremenom više toga, te čes imati dosta prilike nad nedokučivom mudrostjtu božanskom se čuditi!«

Gjurek i Jožek su se na brzo spijrate-ljili, a kad su Mara i njezin muž od starosti posve iznemogli, nisu trebali stranijske pomoći iskati, jer su imali doma mlade i jake ruke, koje su miesto njih iz zahvalnosti radile.

Ja bi željel, da bi moj svaki vriedni četevec ovu pripoviest, ne jedan krat, nego više krat pročital!!!... —

Em. Kollay.

bil je obed pri gosp. naučitelju Majhneu, gde smo vnoge lěpe napitnice čuli na jubila-nta. Pri sveti meši igral i popeval je gosp. Murkovics János lendavski naučitelj i naj-stareši collega jubilanta.

Drugi den (19-ga) su negdašnji vučeni-ki, vezda naučitelji i školniki iz bližnje i dalešnje okolice Medjimurja, prek Mure i iz svake strani domovine naše vuredili svečanost Margitai Jožefu ravnatelju i ured-niku. Došlo je do 40 poslanikov negdašnjih vučenikov vu kr. preparandiju, gde je Vele-možni gospodin dr. Ruzsicska Kálmán kr. tolnačnik i školski inšpektor pozdravil Margitai Jožefa, zatek gosp. Zrínyi Károly profesor vu ime profesorab preparandije i gosp. Tóth Sándor ravnatelj preločke kr. škole, kakti najstareši vučenik gosp. Margitaiu vu ime vučenikah su pozdravili jubilanta i dali su mu prek vu ime naučiteljov jedno lěpo i drago zlatno pero za spomen denešnjeg dneva i za njegovog delovanja kakti ured-nika i pisca vnoгих medjimurskih školskih knjigah i novin našeg Medjimurja. — Po svečanosti bil je vu preparandiji za 50 gostov obed, na kojem su nazočni bili izvun roditeljov Margitaiu sami nauči-telji, i to oni, koji su s njim pred 25 let počeli vu Čakovcu služiti, njegovi vezdašnji coilegi i negdašnji vučeniki. Došlo je iz najdalešnjih krajah našega orsaga više kak sto telegramov i listov pozdravical na jubila-nta. Med ovimi bila je lěpa pozdravica V. gosp. Schadl Istvana plebanuša i inšpektora kath. školah na otca i sina, Velemožnoga Terböcz Istvana tolnačnika ministra, našega domorodca i t. d. Bile su pri obedu lěpe pozdravice na jubilante, na kr. inšpektora, na vučenike, na goste i t. d. Lěpe govore su držali: gospodin dr. Ruzsicska, profesor Tömör, Mencsey, ravnatelji i negdašnji vu-čeniki Tóth, Danicz, Brauner, jubilant Mar-gitai, i drugi.

Poplava.

Vu Mura-Csanjskom hataru je Mura i Trnava velikoga kvara napravila. Senokoše, setve i kuruzu sve poplavila. Kvar iznaša do 10 jezer frt. vřednosti. — Čujemo glas, da je občina Zrínyifalu vu velikim pogibelju bila. Ako nebude na hitroma došla regula-cija Drave, onda bude celý obćini kraj. — Mura je prošli tijeden tija do Alsó-Lendave poplavila. Legradčani pak nisu mogli nikam vun izmed Drave. Iz svijuh stran se tužiju ljudi, da je Drava i Mura strahovito velike kvare napravila.

Iz Legrade.

V. Gosp. Peczek Gjura dolnjeg medji-murskoga kotara kath. škole nadzornik je o. m. 11-ga pohodil legradske škole.

Nesreća.

Iz Londona telegrafiraju, da se je na onim željezničkim vlatku, na kojem je kraljica Viktorija puovala, velika nesreća pripetila. Na dvorskim vlatku je mašinista, kada je vlak išel, nekaj popraviti hotel, pak si glavu vun porinul pri mašini. Vu tem hipu došel je vlak do jednoga željezničkoga mosta, koja je iz mašine vun porinjenu glavu ma-šiniste doli odrezala.

Šestdeset ljudih se je vtopilo.

Vu Blakvali (Englezka) su s velikom paradom pušćali na vodu novu morskú ladju (parobrod). Bilo je tam vnožina ljudstva na bregu i na vodi postavljenom mostu. Gđa su kak

na kondignacije visoka hiža veliku morskú ladju na vodu pustili, tuliko vode je vun zrivala, da je voda izmed na bregu stojećih vnoge znog hitla, na morju stojećí slabi, za paradu napravljenu most pak se je zrušil i na njem stojećí ljudi (300) vu morje opali. Vnoge su oslobodili, ali ipak šestdeset ih se je vtopilo. I 1883-og leta bila je takaj takva nesreća vu tem istom mestu. Onda pak se je 124 peršon vtopilo.

Iz Dolnje-Dubrave.

Pišeu nam iz Dolnje-Dubrave, da je tam Drava velike kvare napravila obćini. Vu otok vodećemu mostu je tri fertalje od-nesla voda; občina bila je takaj vu pogibelji. Drava zdavajna nije bila tak velika, kak ove dneve. Poplavila je polje i senokoše. Na otoku je fazane sve uništila.

Boj s biki.

Simon Pavel iz Czece (Fehérvarmegjija) je proti domu išel prek gmajne, gde su se krave paste. Dva biki su pred njega stali. Simon počal je bike s kamenjem hitati, ali to nikaj nije hasnilo. Kravar dal mu je botu vu ruke, naj s njom odtira bike i opomenul ga je, da nebi bežal pred biki, drugač bude mu kraj. To je bila njegva nesreća. Simon vudri s batinom po glavi bika i počne bežati. Obedva biki za njim i s rogní ga hituju vu zrak, pak ga gujeteju na zemlji. Krv mu teče vre iz svih stranih tēla, kada dva zandari idu po putu i spaziju toga nesrećnoga človeka. Dobežiju k njemu i s banganeti na puški hoćeju bike odtirati, ali oni nisu se dali. Čeli boj s imeli s biki, koje su s banganeti nekolikoput vpičili, na kaj su biki odbežali. Nesrećnoga človekasu dimo odpeljali. Sva rebra su mu zpotrta i na glavi je težko oranjeni. Još živi, ali težko bude živ ostal.

Stara vura.

Na rienskom turnu je jedna 500 let stara vura, koja i ve dobro bije vure i fertalje. Ova vura od onda, kada su ju na turen deli pred 500 let, nigdar nije postrebuvala popravka.

Na konju okolo svētu.

Jeden amerikanec, imenom Vesher Gilbert se je zavadjal, da bude vu 500 dne-vov na konju jašć obhpdil put okolo čēloga svēta. Prvoga februara 1898. bude počel svoj put i 1899- leto vu julišu bude nazad došel.

Iz Varaždina.

Čujemo glas iz Varaždina, da se je tam na vojnom vežbalistu nesreća pripetila. Bodolović Ivan zvani kanonir doli je opal 13-ga o. m. na vėžbi iz štuka i to tak nesrećno, da je na mestu mrtev ostal. Nesrećnik je iz Siska. — Petdeset letni jubileum bude obdržaval 5. ulanerski regiment 8-ga auguszuša osobitim svečaním načinom. Na ovu svečanost bude došel i poslanik ruskoga cara (ar ov segment nosi ime ruskoga cara.) i bude vu ime ruskoga cara izručil regi-mentu za spomen carevu sliku. Čeli regiment bude na večer defilirati s takljanošami na konjih. To bude rēdka i impozantna parada.

Dobre žepne i stēne vure za fal ceno moći dobiti pri Pollak Bernatu vura-ru vu Čakovcu (Pijac, Šparkassa). Pri njem se uzimljeju vure takaj za popravke za fal cēnu.

Odgovorni urednik

MARGITAI JOZSEF.

Nyilttér*)

E rovat alatt közöltöket sem alakí, sem tartalmi tekintetben nem vállal felelősséget a Szerk.

Selyem damaszt 75 krtól

14 frt 65 krig méterenként — valamint fekete, fehér és színes **Henneberg-selyem** 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — a legdivatosabb szővés, szín és mintázatban. **Privát-fogyasztóknak** póstaber és vámmentesen valamint házhoz szállítva, — **mintákat pedig póstaforduktával** küldnek.

Henneberg G. selyemgyárjai (cs. és kir. udvari szállítói) **Zürichben.**

Magyar levelezés. Svájcba kötszeres levélbéllyel ragasztandó.

Hirdetések.

A ki a **szabadban levő fakészletét** megakarja óvni a **rothadástól** és **szivacsosodástól**, egyszerű és **bizony módon** való belecsekedés által, az használja e cseleka a már több mint 20 év óta ismert

AVENARIUS szabadalmazott

Carbolineumát

és óvakodjon az **értéktelen utánzatok** vételétől. Árjegyzéket ingyen és bérmentve küld:

AVENARIUS R. carbolineumgyára

Bécs, III. Hauptstrasse 84.

508 8—10

436 III. sz. 1898.

Arverési hirdetmény.

A perlaki kir. jbiróság mint tkvi hatóság részéről közhírré tételik, miszerint Gráner czég végrehajlatónak Tersztenyák Orsa férj. Dolencsik Lukácsné és Mlinarecz Vincze végrehajtást szenvedők elleni végrehajtási ügyében 440 frt tőke, ennek 1897. január 12-től járó 6% kamatai, 4 frt 05 kr. óvási és közlési, $\frac{1}{3}$ % váltódj. 19 frt 45 kr. per. 15 frt 15 kr. végrehajtás kérelmi, ezuttal megállapított 13 frt 65 kr. árverés kérelmi s még felmerülő költségek behajtása végett a n.-kanizsai kir. törvényszék (a perlaki kir. jbiróság) területén levő s a perlaki 843. szljkvben foglalt 2961, 2935, 2940, 2944, 2974. hrsz. ingatlanok s hozzátartozó legelő és erdőiletmény 1480 frt kikiáltási árban ezen kir. jbiróság hivatalos helyiségében

1898. évi július hó 4. napján
d. u. 3 órakor

dr. Kemény Fülöp felkeresi ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével megtartandó nyilvános árverésen a. C. I. alatt Novák Mihály javára bekebelezett szolgálmi jog fentlárásával elfognak adatni. 565

Kikiáltási ár a fent kitelt becsár.

Árverezni kívánók tartoznak a becsár 10%-át készpénzben vagy óvadékképes érték-papírban kiküldött kezéhez letenni.

A kir. jbiróság mint tkvi hatóság.

Perlak. 1898. évi febr. hó 18-án.

Dr. Fischer sk.
kir. aljbíró.

1248. II. sz. 98.

Arverési hirdetmény.

A perlaki kir. jbiróság mint tkvi hatóság részéről közhírré tételik, miszerint az al-muraközi t-pénztár t-társaság végrehajlatónak Kollariás Mária özv. Novák Mihályné végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási

ügyében 50 frt tőke, ennek 1896. december 12-től járó 8% kamatai; 14 frt 35 kr. per. 4 frt 80 kr. végrehajtás kérelmi, 10 frt 70 kr. fogantatási, s ezuttal 9 frt 15 kr. meghatározott árverési kérelmi költségek behajtása végett a n.-kanizsai kir. törvényszék (perlaki kir. jbiróság) területén levő s az al-hrasceni 172. szljkvben foglalt 54 hrsz. ingatlan s hozzátartozó legelő és erdőiletmény 560 frt. s az u. o. szljkvben foglalt 56 hrsz. ingatlan 50 frt, s az u. o. 173. szljkvben 71 hrsz. alatt felvett ingatlan a végreh. törv. 156. §-a alapján egészben 80 frt; az u. a. szljkvben foglalt 130. hrsz. ingatlan u. a. törvényszakasz alapján egészben 141 frt; u. a. szljkvben foglalt 161 hrsz. ingatlan u. a. törv.-szakasz alapján egészben 160 frt; az u. a. szljkvben foglalt 191. hrsz. ingatlan u. a. törv.-szakasz alapján egészben 158 frt; az u. a. szljkvben foglalt 211. hrsz. ingatlan u. a. törv.-szakasz alapján egészben 130 frt; az u. a. szljkvben foglalt 357. hrsz. ingatlan u. a. törv.-szakasz alapján egészben 50 frt; az u. a. szljkvben foglalt 160. hrsz. ingatlan u. a. törv.-szakasz

alján egészben 54 frt; végül az u. a. szljkvben foglalt 113. hrsz. ingatlan u. a. törv.-szakasz alapján egészben 150 frt kikiáltási árban A-Hrascenán községházánál

1898. évi július hó 12. napján
d. e. 10 órakor

dr. Kemény Fülöp ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével megtartandó nyilvános árverésen elfognak adatni.

Kikiáltási ár a fent kitelt becsár.

Árverezni kívánók tartoznak a becsár 10%-át készpénzben vagy óvadékképes érték-papírban kiküldött kezéhez letenni.

Vevő köteles a vételért 3 egyenlő részletben, még pedig az első az árverés jogerőre emelkedésétől számítva 15 nap alatt, a másodikat ugyanattól 30 nap alatt, a harmadikat ugyanattól 45 nap alatt minden egyes részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen és módozatok szerint lefizetni. 567 1—1

SZIVATTYUK

mindenme, házi nyilvános, mezőgazdasági és iparczélokra.

UJDONSÁG!

Bower-Barff-féle szabadalmazott inoxydálási módszer szerint inoxydált szivattyuk rozsdá ellen védve.

Árjegyzékek
ingyen és bérmentve

W. GARVENS, Wien.

L. Wallfischgasse 14. sz.
Schwarzenbergstrasse 6. sz.

MÉRLEGEK,

legújabb javított rendszerű **tizedes százados és hidmérlegek** fából és vasból, kereskedelmi közlekedési, gyári, mezőgazdasági és ipari czélokra. **Embermérlegek, mérlegek házi használatra, bárommérlegek.** Commandit-társaság **szivattyu és mérleggyártása.**

Egy 13—14 éves jó házból való fiu **tanonc-nak** vagy **gyakornokul** felvétetik

Todor Róza

fűszer és üvegkereskedésében
Csáktornyán.

568 1—3

RICHTER-féle HORGONY-PAIN-EXPELLER
Linimentum Capsici compos.

Ezen hírneves háziszert ellentét az idő megpróbálásának, mert már több mint 27 év óta megbízható, **fájdalomcsillapító bedürzsütesként alkalmazatik** köszvénynél, **csúznál, tag-szaggatásnál és meghűléseknél** és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem **igazi népszerű háziszert**, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegkénti árban majdnem minden gyógyszerertárban kszletben van; főraktár: **Török József** gyógyszerésznél **Budapesten**. Bevásárlás alkalommal igen óvatosa legyünk, mert több kisebbertekü utánzat van forgalomban. **Ki nem akar megkárosodni**, az minden egyes üveget „Horgony” védjegy és Richter ezegjegyzés nélkül mint **nem valódi** utasítsa vissza.

RICHTER F. AD és **TSA.**, osász és kir. udvari szállítók, **RUDOLSTADT** (Thüringia).

Tüdőbetegségek.

(chronikus katarrhusok és tüdősrorvadás)

gyógyíthatók

e kitűnő hatású és teljesen ártalmatlan

„Glandulén” használata által.

Glandulén a legjobb szer bármilyen tüdőbetegségeknek. Bámulatos sikerek régebb és előrehaladottabb tüdőbetegségeknek; bizonyítottan gyógyult betegek és hírneves orvosok által.

Glandulén a legbiztosabb ismert szer, minek segítségével a természet a testben gyógyítja a tüdőbetegségeket. — A szervezet Glandulén hiányával megbetegszik. Glandulén czélszerű használata fokozza a természetes gyógyulást.

Glandulén nem mesterséges uton előállított vegyi szer, melyeknek többnyire nem kívánt kellenetlen mellékhatásai vannak, teljesen ártalmatlan buzamosabb használatnál is.

Glandulén előállítatik Dr. Hofmann utóda által Meerane (i/S) vegyi gyárában egészséges állatoknak tüdőmirigyéből. Tablettákban, kellemes és alkalmas alak bevévésre. Minden egyes tablettát tartalmaz 0.25 Glandulén-nek megfelelő 0.05 besűrített mirigyanyagot és 0.20 izjavító tejcukrot.

Glandulén törvényileg védve és szabadalmazva van, utánzatoktól óvakodjék. Változatlan alakban minden gyógyszeranyagot tartalmazó Glandulén kapható minden gyógyszerárban: 1 üveg 2 frt 75 kr. (100 db.) és 1 frt 50 kr. (50 db.) — Ott hol nem kapható, forduljon a főraktárhoz:

Diana gyógyszertár,

Budapest, Károly-körút 5. szám,

homan kívánatra terjedelmes ismerletés és használati utasítás orvosoknak, valamint betegnek bérmentve küldetnek.

544 7—10

SZIVATTYUKAT

házi, ipari, mezőgazdasági, építkezési és egyéb nyilvános czelokra kész-,
járvány és erőhajtásra.

TÜZFECSKENDŐKET

városi, községi, gazdasági és gyári tűzoltóságoknak,

harangokat és harangállványokat

templomok, iskolák stb. részére.

Büzmentesen működő pöczegödör tisztító készülékeket, utczai öntözőkocsikat, sárkaparókat

készít és ajánl a

BUDAPESTI SZIVATTYU ÉS GÉPGYÁI

Részvény-társaság (ezelőtt WALSER FERENCZ)

BUDAPEST. VI., külső Vácziut 45.

Árjegyzékek és költségvetések ingyen és bérmentve.

04-121-40

Nincs többé láb fájs

sem tyukszem, sem izzadó láb, sem bőrkeményedés, sem lábdaganat, sem fagyos láb, sem lábégés. Rövid idei viselés után megkönnyebbül a járása annak, ki cipőjét Dr. Högyes-féle az egész világon szabadalmazott Asbest talpbélissel látja el.

Párja egyszerű 60 kr., kettős vastagságú frt 1.20. Az asbest talpbétét kitűnőségét legjobban bizonyítja, hogy a cs. és kir. közös hadseregnek és a m. kir. honvédségnek eddig 22500 pár szállított. Sztéküldés csakis utánvetellel, vagy a pénz előleges beküldése mellett külön 10 kr. franco. Felvilágosítások és prospektusok, köszönetnyilvánítások ingyen.

Általános Asbestáru-gyár betéti társaság, Budapest VI. Sziv-utca 18.

Viszonteladókna megfelelő árengedmeny.

524 12—50

Csáktornya nagyközség előljáróságától.

1623./1898.

Árlejtési hirdetmény.

Csáktornya nagyközség előljárósága ezennel közhírré teszi, miként a csáktornyai községi lovassági laktanyánál a következő építkezések fognak zárt írásbeli ajánlattal biztosíthatni.

- 1.) 2000 futóméter járda, 1 méter és 20 ctm. széles, téglá és kavicsból készítenendő.
- 2.) 21 peczegödör felállítása, 2 méter széles és 2 méter mélységgel, gömbölyűen kiépítve.
- 3.) 32 szennyvizeztartály 1 méter és 30 ctm. széles és 50 ctm. mélységgel, gömbölyűen kiépítve.

4.) 900 futóméter nyílt esatorna 90 ctm. széles, termő kőanyagból előállítva. Ezen fent részletezett munkálatok összes költsége 11.424 frtban vannak megállapítva. Az építkezés elvállalására vonatkozó zárt ajánlatok 1898. évi július hó 8-án d. e. 10 óráig lesznek a nagyközségi előljárósághoz beadandók s az ajánlathoz 5° bantpénz csatolandó, melyet vállalkozó 10°-ra kiegészíteni tartozik.

A vonatkozatos költségtervek és feltételek a csáktornyai nagyközségi irodában a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Csáktornyan, 1898. június hó 23-án.

Grész László

jegyző.

Petrics Ignác

vbíró.

569 1—1